

## NIEOBŁUDNY (20) ai

W pisowni łącznej (10), w rozłącznej (10).

e oraz o jasne.

sg m N nieobłudny (1). ◇ I nieobłudnym (1). ◇ f N nieobłudną (1). ◇ G nieobłudn(e)j (3). ◇ D nieobłudn(e)j (1). ◇ A nieobłudną (2). ◇ L nieobłudn(e)j (2). ◇ n N nieobłudn(e) (1). ◇ G nieobłudn(e)go (1). ◇ A nieobłudné (4); -é (1), -(e) (3). ◇ I nieobłudnym (1). ◇ pl G nieobłudnych (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Szczery, prawdziwy, nie udawany; rzetelny; prostoliniyny, prawdomówny; simplex Calep, Vulg, Cn; non fictus PolAnt, Vulg; non dolosus Vulg; antiquus, apertus, candidus, incallidus, integer, liquidus, meraculus, meracus, merus, purus, putatus, putus, sincerus Cn (20) : Ciebie na moich rękach Iezu miły łcijłkám/ tobie znamię miłofcij nieobluné [!] działám. *OpecŻyw* 18v; A koniec rofkazania iestći miłofć z łczyrego łercá y łumnienia dobrego/ y wiáry nie obludney [*Leop*: nie oblędney]. *BibRadz* 1.Tim 1/5; Pánie Boże day káždemu rychłe y nieobludne pokáianie y náwrocenie łię do łiebie. *CzechEp* 63; *WujNT* 2.Cor 6/6, 1.Tim 1/5, 2.Tim 1/5, 1.Petr 1/22.

W połączeniu szeregowym (1): ten obyczáy miełzkánia y bytnofći w Pánie Kryłtufie/ należy w prawdziwey/ łczyrey á nie zmyłloney/ y nie obludney wierze. *RejPosWiecz*<sup>2</sup> 92v.

W charakterystycznych połączeniach: dziewictwo nieobludne(-a), (braterska) miłofć (znamię miłofći) (4), nawrocenie się, pokáianie, przepowiadanie apostolskie, łumnienie, wiara (5).

Wyrażenie: »nieobludna łczyrość« (1): Człeká ták odmiennego łirpieć nie možeme/ Nie obludney łczyrołći zázwdy pilnujemy. *Prot* A4v.

Szeregi: »nieobludny, niezdradny« (1): A ták y miłofć zgánić kto moze łocziwá/ Gdy kto w niey záchowyywa łwinnołć prawdziwá. Nie obludná/ nie zdrádná/ nikomu k łekkołći/ Wiáre náwłzem łhowáiáć beze włzey łhytrołći. *RejWiz* 37.

»prawdziwy, (a) nieobludny« (2): okazuiáć miłofć prawdziwá á nieobludná łreciw łliznemu łwemu *SeklKat* I2; *KrowObr* 228. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

»szczery, (a) nieobludny« (3): *RejZwierc* 240; *Calep* 981b; Iż łreciw łczyre á nie obludne łreciw łwem Apołtołłkie/ łłowo Boże iest włzytkim obiáwione. *WujNT* 2.Cor 4 arg. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

W łrczen (5) : Vłlyłz włzyyma łodlitwę moię (kłora wychodzi) z vłt moich nie obludnych. *WróbŻołt* 16/1; Anioł kłory náuczyl łułtelniká/ iestłći łczyłte łumnienie/ á nie obludne káždego łráłatá á łłowiedniká *HistRzym* [89]; *RejZwierc* 240; Iestłi go według łłowá Bożego vłzywáiá: łálym á nie obludnym/ áni łwoiłtym łercem/ tedy nie ieden z tąd łóżytek łiorá *CzechRozm* 259v; *KochPs* 21.

a. W łunkcji łczeczowniká (1) :

Szereg:»niepochłebca albo nieobludny« (1): Iestłi kłedy vłrzyłz iż człowiek małý łędzie łokornym, wylfoki łádrym/ [...] łágodnie łowny nie pochłebczá albo nieobludnym Szepiołka nie zdradny, łochmurno łatrzáći á nie ołzułł *GłabGad* P8.

Synonimy: niełhyłry, niełfáłszywy, niełklámlivy, nieoblędłivy, nieoblędny, nieomyłny, niezdrádlivy, niełmyłłony, łprawdziwy, łrawy, łprołty, łszczyry, łżrzelny.

*Cf* **OBLUDNY**

ZZa